

ΟΙ ΒΙΒΛΙΟΠΟΝΤΙΚΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΟΥ 12^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΜΕΛΟΥΝΤΑΙ
ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΟΥΣ

Οκτώβριος 2012

12ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου

ΒΙΒΛΙΟΠΟΝΤΙΚΕΣ

Λίγα λόγια από τη Διευθύντριά μας

Αγαπητοί φίλοι και φίλες του περιοδικού, εύχομαι σε όλους, καλή σχολική χρονιά με υγεία, δύναμη και διάθεση για περισσότερη μάθηση και δουλειά.

Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι οι μικροί και ακούραστοι «**Βιβλιοπόντικες**» δεν μας ξέχασαν καθόλου, αλλά ξεκούραστοι και ανανεωμένοι, μας ανακοίνωσαν ότι θα συνεχίσουν και φέτος την έκδοση του περιοδικού. Με χαρά λοιπόν σας παρουσιάζω το **τρίτο τεύχος**, για το οποίο έχουν εργαστεί ομάδες μαθητών από όλες τις τάξεις του σχολείου μας. Αφήσαμε τα αγαπημένα μας «πρωτάκια» να μας γνωρίσουν καλύτερα και αργότερα να έρθουν στην μεγάλη παρέα των «**Βιβλιοποντικών**»!

Τα θέματα αυτού του τεύχους είναι αφιερωμένα στο καλοκαίρι που πέρασε και τις αναμνήσεις που άφησε στους μικρούς μαθητές μας. Οι «**Βιβλιοπόντικες**» άφησαν τη φαντασία τους ελεύθερη και μας παρουσιάζουν τα θέματά τους με τον δικό τους μοναδικό τρόπο, είτε μέσα από ζωγραφικούς πίνακες είτε με δικές τους περιγραφές και διηγήσεις για όσα έζησαν το καλοκαίρι που πέρασε. Όπως πάντα έτσι και σ' αυτό το τεύχος μας εκπλήσσουν με τη φαντασία και δημιουργικότητά τους.

Εύχομαι πάντα να έχουν έμπνευση και να μας κρατούν συντροφιά κάθε μήνα με τις φανταστικές ιδέες τους!

Καλή διασκέδαση στους αναγνώστες μας!

Περιεχόμενα

Ζωγραφίζω το καλοκαίρι, μαθητές του Β1.....σελ. 3

Μια ζωγραφιά από τις καλοκαιρινές διακοπές μου, μαθητές του Β2 σελ. 4

Τι θυμάμαι από τις διακοπές μου, μαθητές του Γ1.....σελ. 6

Καλοκαιρινές στιγμές, μαθητές του Γ2σελ. 9

Μια ανάμνηση του καλοκαιριού, μαθητές του Δ1σελ. 15

Από το Ημερολόγιο ενός Βιβλιοπόντικα, μαθητές Δ2.....σελ. 18

Οι Ναυαγοί, μαθητές του Ε1.σελ. 22

Καλοκαιρινά ταξίδια, μαθητές του Στ1.....σελ. 25

Ένα ταξίδι που δεν θα ξεχάσω ποτέ, μαθητές του Στ2.....σελ. 35

Η γωνιά της ξεκούρασης ...σελ. 40

Η γωνιά της ποίησηςσελ. 43

Συνεργάστηκαν:

τα τμήματα

B₁, B₂, Γ₁, Γ₂, Δ₁, Δ₂, Ε₁, Ε₂, ΣΤ₁, ΣΤ₂

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Β1

Είμαστε η παρέα του Β1 και για το τεύχος αυτό ζωγραφίσαμε έναν πολύ καλοκαιρινό πίνακα! Με θέμα τον Ωκεανό και τους κατοίκους του!

Οι μαθητές του Β1: Λευκή Λογκαράκη, Ερμιόνη Τρεμούλη, Θησέας Καψάλης, Μιχάλης Τρεμούλης

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Β2

ΘΕΜΑ: ΜΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΜΟΥ

Η ομάδα των μαθητών του Β2 διαλέξαμε να ζωγραφίσουμε ο
καθένας ξεχωριστά για τις καλοκαιρινές διακοπές.
Απολαύστε τις όμορφες δημιουργίες μας!

ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ Β₂ ΑΓΓΕΛΙΝΑ ΜΠΑΡΤΖΕΛΑ

ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ Β₂ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΑΡΟΥ

ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΤΗΣ Β₂ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ Β₂ ΜΑΡΘΑΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Οι μαθητές του Γ1

Αγαπημένοι φίλοι μας, γεια σας! Είμαστε οι Βιβλιοπόντικες του Γ1 και γράψαμε μια ιστορία με θέμα: «Τι θυμάμαι από τις διακοπές μου». Επίσης ζωγραφίσαμε και μια ωραία καλοκαιρινή ζωγραφιά!

Τι θυμάμαι από τις διακοπές μου

Φέτος το καλοκαίρι περάσαμε υπέροχα. Και πού δεν πήγαμε! Στην αρχή πήγαμε στα Μέγαρα απέναντι από την Σαλαμίνα. Μαζέψαμε τα πράγματά μας για να μείνουμε στη θάλασσα μια εβδομάδα. Είχε πεύκα που μας χάριζαν τη σκιά τους από το πρωί μέχρι το απόγευμα. Φάγαμε στις καλύτερες

ταβέρνες του τόπου. Αφού πέρασε μία εβδομάδα πήγαμε στη Σαλαμίνα.

Όταν φτάσαμε πήγαμε στο μαγαζί ενός φίλου μας. Εκεί είχε και παιδότοπο. Ο παιδότοπος είχε δύο τραμπολίνα, μία φουσκωτή τσουλήθρα, τρία φουσκωτά για μωρά και ένα μεγάλο φουσκωτό που κάνεις αναρρίχηση. Υπάρχουν και ηλεκτρονικά παιχνίδια, που μπορείς να παίξεις, έχει και πολύχρωμες λάμπες ο παιδότοπος. Ύστερα μας κάλεσε η γιαγιά της θείας της φίλης μας στη Νάξο. Όταν φτάσαμε στο λιμάνι, μπροστά είχε μία καφετέρια που σταματήσαμε και ήπιαμε αναψυκτικά. Μετά πήραμε το δρόμο για τον Απόλλωνα. Όταν φτάσαμε πήγαμε μέσα στο σπίτι. Μας περίμεναν πώς και πώς να φάμε μαζί τους. Μόλις τελειώσαμε το φαΐ πήγαμε στη γιαγιά της φίλης μας. Μας κέρασε γλυκά και εκεί μείναμε για το υπόλοιπο του καλοκαιριού. Το σπίτι είχε τρία κρεβάτια, μια κουζίνα, ένα μπάνιο και ένα σαλόνι.

Στη θάλασσα περάσαμε υπέροχα. Μαζέψαμε κοχύλια, αστερίες και πολύχρωμα βότσαλα. Τα νερά ήταν κρυστάλλινα, η άμμος χρυσή. Πόσο ωραία περάσαμε, δεν περιγράφεται. Ήταν οι καλύτερες διακοπές μας. Σίγουρα κανένας φίλος μας δεν πέρασε τόσο υπέροχα στις διακοπές του. Ήταν οι καλύτερες διακοπές μας!

Η ζωγραφιά μας

Εδώ μας βλέπετε στο καραβάκι!

Οι μαθήτριες: Βάγια Κυρίτση, Δέσποινα Φραντζέσκου,
Αλεξάνδρα Δημήτροβα, Χριστίνα Ζερβάκη

Οι μαθητές του Γ2

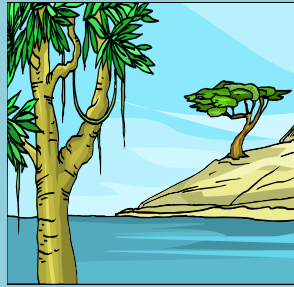

Γεια σας φίλοι μας! Είμαστε τα τρομερά παιδιά του Γ2.
Για το τεύχος αυτό, γράψαμε τις καλοκαιρινές στιγμές
που θυμόμαστε και σας τις χαρίζουμε!

Συγγραφέας η Χριστέλια Μυτιληνάκη
Τίτλος: Καλοκαιρινές στιγμές

Μια μέρα πήγαμε σε ένα ωραίο νησί, την Κρήτη. Εκεί είχε πολύ ήλιο και η άμμος χρύσιζε. Η θάλασσα ήταν πολύχρωμη με πολλών ειδών χρώματα: μπλε, μωβ και τουρκουάζ. Είναι πολύ ωραίο μέρος. Όταν μπήκα στη θάλασσα με τους γονείς μου, είπαμε να κολυμπήσουμε στα

βαθιά. Φτάσαμε. Ξαφνικά είδαμε μια σπηλιά να λαμπιρίζει.
Μπήκαμε μέσα και είδαμε σταλαγμίτες και σταλακτίτες.
Περάσαμε υπέροχα. Το γεγονός θα μου μείνει αξέχαστο!

Συγγραφέας: Αρετή Σταυρίδη
Τίτλος: «Ένα αξέχαστο γεγονός που μου συνέβη το καλοκαίρι»

Φέτος το καλοκαίρι με την οικογένειά μου πήγαμε στην Κρήτη. Είδαμε μια μεγάλη σπηλιά, την Δίκη! Είχε λιμνούλες, πετούσαμε χρήματα και κάναμε ευχές. Ήταν πολύ ωραία. Είχαν βάλει σκάλες για να κατεβαίνουμε και να βλέπουμε τη σπηλιά. Ήταν οι καλύτερες διακοπές που είχα περάσει σε όλη μου τη ζωή!

Συγγραφέας: Πήτερ Εντράουες
Τίτλος: «Καλοκαιρινές στιγμές»

Το καλοκαίρι στις 2 Σεπτεμβρίου 2012 πήγα στην Αίγυπτο με την οικογένειά μου. Ήταν γεμάτη άμμο και είχε πολλά αυτοκίνητα. Ανέβηκα σε καμήλα, γαϊδούρα και άλογο. Με τον αδελφό μου συνέχεια τσακωνόμασταν για το ποιος θα ανέβει στην γαϊδούρα. Μετά βρήκαμε τη λύση. Ανέβαινα πρώτα εγώ και μετά εκείνος.

Συγγραφέας: Μαρία Τσουμάνη
Τίτλος: «Καλοκαιρινές στιγμές»

Το καλοκαίρι πήγαμε με την οικογένειά μου στο Γύθειο που μου άρεσε πολύ. Ήταν τέλεια γιατί κάναμε βόλτα με τη βάρκα στο σπήλαιο του Δυρού. Σας προτείνω να το επισκεφτείτε κι εσείς.

Στο σπήλαιο είχε σταλαγμίτες και σταλακτίτες που σχεδίαζαν διάφορα σχήματα. Με την αδελφή μου φοβόμασταν πολύ και η μία κράταγε την άλλη. Η βάρκα

πήγαινε πολύ κοντά στους σταλαγμίτες και τους σταλακτίτες.
Ήταν απίστευτα.

Συγγραφέας: Ιωάννα Αλαφούζου

Τίτλος: «Καλοκαιρινές στιγμές»

Φέτος το καλοκαίρι πήγα με την οικογένειά μου στην Κούβα. Είναι για μένα ένα αγαπημένο μέρος γιατί εκεί είναι οι μόνοι παππούδες που έχω και αυτό το κάνει ξεχωριστό. Είναι ένα νησί που εδώ και χρόνια ζει ο Φιδέλ Κάστρο. Αυτός έσωσε την Κούβα από τους Ισπανούς που ήθελαν να την κυριέψουν. Και αν πάτε θα δείτε το άγαλμά του.

Συγγραφέας: Άρτεμις Γεωργακοπούλου
Τίτλος: «Καλοκαιρινές στιγμές»

Ένα αξέχαστο καλοκαίρι πέρασα στην Πάργα. Εκεί πήγαμε διακοπές. Ανεβήκαμε σε ένα μεγάλο καΐκι και κάναμε βαρκάδα με την οικογένειά μου. Κάναμε βόλτα με το τρενάκι και κολυμπήσαμε στη θάλασσα. Ήταν οι καλύτερες διακοπές.

Συγγραφέας: Ρεϊνάλντ Μαρτινάι
Τίτλος: «Καλοκαιρινές στιγμές»

Το καλοκαίρι πήγα στην Αλβανία με την οικογένειά μου. Η Αλβανία ήταν πλημμυρισμένη όμως όταν φτάσαμε είχε ξεπλημμυρίσει και ο παππούς μου είχε ένα καινούριο κοτέτσι.

Οι μαθητές του Δ1

Είμαστε οι Βιβλιοπόντικες του Δ1!!!

Και εδώ θα βρείτε τις αναμνήσεις μας

από το καλοκαίρι!

μια ανάμνηση του καλοκαιριού

Καλοκαίρι στην όμορφη Σαντορίνη

Το καλοκαίρι που μας πέρασε πήγα στο εξοχικό μου στη Σαντορίνη. Εκεί μένουν μόνιμα ο παππούς και η γιαγιά.

Είδα τα ξαδέρφια μου τη Χαρίσια, τη Κλέλια και πολλά άλλα παιδιά. Παίζαμε συνέχεια υπέροχα παιχνίδια, ακούγαμε μουσική και χορεύαμε.

Πήγαμε στα ηφαίστεια όπου ρίχνανε υπέροχα πυροτεχνήματα. Βέβαια, δεν ήταν αληθινά ηφαίστεια. Ήταν τεχνητά. Εκείνη την ημέρα έκανε πολύ κρύο και είχα κουκουλωθεί με τη ζακέτα της ξαδέρφης μου της Χαρίσιας.

Μετά από τα ηφαίστεια πήγαμε για παγωτό και βόλτα σε μια περιοχή της Σαντορίνης και είδαμε στο δρόμο πέντε κουταβάκια!!!

Αργότερα, όταν εμείς πήγαμε για ύπνο, η Χαρίσια περίμενε μια φίλη της να έρθει με το καράβι και κοιμήθηκε πολύ αργά.

Το επόμενο πρωινό ξύπνησα 9.30, ήπια το γάλα μου, πήρα τον ξάδερφό μου και πήγαμε κατευθείαν για ποδήλατο μέχρι αργά το απόγευμα. Το βράδυ πέσαμε κουρασμένοι για ύπνο.

Το καλοκαίρι αυτό θα μου μείνει αξέχαστο σίγουρα και εύχομαι του χρόνου να περάσω ακόμα καλύτερα.!

Ειρήνη

Υπέροχες αναμνήσεις από το **Βγέθι**

Το περασμένο καλοκαίρι πήγα με τους γονείς μου και την αδερφή μου στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς. Το μέρος που πήγα λέγεται Βγέθι.

Το σπίτι είναι σε παραθαλάσσιο μέρος. Η ταράτσα του σπιτιού μας είναι πολύ μεγάλη, όπου εκεί μπορούμε να παίξουμε πολλά παιχνίδια. Δίπλα υπάρχει ένας κήπος με πολλά φρούτα και λαχανικά. Βοηθούσα τον παππού να ποτίσει, αλλά και σε όλες τις δουλειές του κήπου.

Τις καθημερινές και τα Σαββατοκύριακα πηγαίναμε στη θάλασσα με τους φίλους μου. Παίζαμε διάφορα παιχνίδια. Μάθαμε να κάνουμε καλές βουτιές και μακροβούτια. Φτιάχναμε κάστρα στην άμμο, σκάβαμε λακκούβες και ψαρεύαμε.

Μερικές φορές πηγαίναμε με τους γονείς μου στο Λαύριο. Εκεί υπάρχει ένα όμορφο λιμανάκι. Άλλες φορές πάλι πηγαίναμε σε μια μεγάλη καφετέρια. Στο Μαρκόπουλο υπάρχει ένας μεγάλος παιδότοπος με πολλά φουσκωτά και παιχνίδια.

Το καλοκαίρι που πέρασε μου άρεσε πάρα πολύ επειδή ήμουν συνέχεια με τους φίλους μου στη θάλασσα. Του χρόνου το καλοκαίρι θα ήθελε να πάω σε ένα πολύ όμορφο νησί.

Κωνσταντίνος

Εκδρομή στον ποταμό Νέδα

Το καλοκαίρι το πέρασα στο χωριό του παππού μου στον Πύργο. Το χωριό βρίσκεται πολύ κοντά στη θάλασσα. Είναι όμως αρκετά μακριά από την Αθήνα. Κάναμε τέσσερις ώρες με το αυτοκίνητο για να φτάσουμε.

Ήμαστε μεγάλη οικογένεια: εγώ, η αδερφή μου, ο μπαμπάς μου, η μαμά μου, η γιαγιά μου και ο ξάδερφός μου ο Άρης και κάναμε πολλά μπάνια και εξερευνήσεις στο κοντινό δάσος.

Η πιο όμορφη εκδρομή μας ήταν στον ποταμό Νέδα. Ξεκινήσαμε πολύ πρωί και περπατήσαμε σ' ένα στενό και δύσκολο μονοπάτι. Όταν φτάσαμε στις πηγές ήταν τέλεια! Είχε καταρράχτες που σχημάτιζαν λίμνες. Εγώ και ο ξάδερφός μου κάναμε βουτιές από τους βράχους. Φύγαμε όμως βιαστικά γιατί ξαφνικά άρχισε να βρέχει.

Ήταν ένα υπέροχο καλοκαίρι και ελπίζω του χρόνου να περάσω ακόμα καλύτερα.

Αλκίνοος

μια ανάμνηση του καλοκαιριού

Καλοκαιρινά παιχνίδια στους Αγίους Θεοδώρους

Το καλοκαίρι τον περισσότερο καιρό το πέρασα στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς μου στους Αγίους Θεοδώρους.

Ο παππούς μου δούλευε πολύ συχνά στον κήπο. Εγώ και η αδερφή μου τον βοηθούσαμε καμιά φορά στο πότισμα.

Μια μέρα στην παραλία γνώρισα τον Γιάννη και την ξαδέρφη του τη Θεοδώρα. Παίζαμε πολλά παιχνίδια. Παιχνίδια με την άμμο, με τη θάλασσα και με το βυθό της. Κάναμε αγώνες κολύμβησης, ποιος θα πάει πρώτος ως ένα σημείο, κάθε φορά και διαφορετικό.

Έξω από το σπίτι μας υπάρχει ένας δρόμος, που δεν περνάνε συχνά αυτοκίνητα γιατί απ' τα δεξιά υπάρχει δάσος. Σ' αυτό τον δρόμο παίζαμε όταν βαριόμαστε πολύ.

Το σπίτι έχει μια μεγάλη αυλή. Από εκεί κόβουμε και τρώμε σταφύλια και σύκα.

Στο δάσος, δίπλα από το σπίτι, έχει ένα γήπεδο ποδοσφαίρου που πάω και παίζω πολύ συχνά.

Το καλοκαίρι που πέρασε ήταν υπέροχο!!!

Γιάννης

Εξερευνήσεις στη λίμνη του Πλαστήρα

Το φετινό καλοκαίρι πήγα στο χωριό του παππού και της γιαγιάς μου στη Λίμνη του Πλαστήρα. Μαζί μου ήταν η μαμά με τον μπαμπά και ο αδερφός μου.

Στο χωριό πέρασα πολύ ωραία! Κάθε πρωί μαζευόμαστε όλα τα παιδιά και παίζαμε στην πλατεία του χωριού.

Τα απογεύματα ανέβαινα με τον πατέρα μου, τη θεία μου και τον αδερφό μου ψηλά στο βουνό. Από εκεί η θέα ήταν καταπληκτική. Πηγαίναμε για εξερεύνηση σε διάφορα δρομάκια του δάσους.

Μια μέρα βρήκα ένα ποταμάκι μαζί με τον μπαμπά μου! Ξετρελάθηκα από τη χαρά μου! είδα πολλά βατραχάκια και προσπαθούσα να τα πιάσω. Πηδούσα από βραχάκι σε βραχάκι ώσπου αντίκρισα ένα μικρό καταρράχτη.

Όταν γύρισα στο σπίτι το είπα στον παππού μου και εκείνος μου απάντησε ότι πρώτη φορά άκουγε για καταρράχτη.

Έτσι πέρασαν οι μέρες μου στο χωριό κι έφτασε η στιγμή που έπρεπε να φύγω. Τους χαιρέτησα όλους και υποσχέθηκα ότι θα έρθω και πάλι το επόμενο καλοκαίρι.

Βασίλης Κ.

από το ημερολόγιο ενός Βιβλιοπόντικα

Οι μαθητές της Δ₂

14 Ιουνίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο, επιτέλους διακοπές!!!
Ναι, είναι αλήθεια τέλειωσε το σχολείο!!!

Τρεις μήνες μακριά από σκοτούρες και διαβάσματα!

ΠΟΥΠΙ!!!

15 Ιουνίου

Ημερολογιάκι μου, χθες από τη χαρά μου ξέχασα να συστηθώ. Είμαι ο Πόντικας Βιβλιοπόντικας και μόλις τελείωσα την Γ' τάξη. Κι αν αναρωτιέσαι, όχι, δεν είχα καμιά διάθεση να κρατήσω ημερολόγιο καλοκαιριάτικα. Αλλά...

η κυρία είχε!

Είμαι πολύ περίεργος να δω, αν εκείνη θα γράφει ημερολόγιο ή όλες οι δουλειές είναι μόνο για εμάς τα παιδιά!

μπανιέρα του σπιτιού μας! Έχουμε βάλει την τάπα και παίζουμε στην μπανιέρα που την έχουμε ξεχειλίσει με πολύ νερό. Βάλαμε και σαπούνι για να έχει περισσότερη πλάκα!

16 Ιουνίου

Σήμερα είναι Σάββατο και κάνουμε μπάνιο με τα αδέρφια μου. Όχι, όχι στη θάλασσα, αλλά στην ...

22 Ιουνίου

Χάσαμε! Χάσαμε! Γερμανία – Ελλάδα 4 – 2...

23 Ιουνίου

Το πρώτο μου μπάνιο! Στη θάλασσα! Ήταν το πιο ωραίο και το πιο ξεκαρδιστικό μπάνιο! Λοιπόν, εκείνο το πρωί ετοιμαστήκαμε και πήγαμε στη θάλασσα. Η παραλία ήταν σχεδόν άδεια κι έτσι καθίσαμε εκεί που θέλαμε. Βρήκαμε και το θείο μου με τα

αδέρφια μου και καθίσαμε παρέα. Στο νερό μπήκαμε όλοι μαζί.

Πήγαμε και στα άπατα! Ο θείος μάς έκανε διάφορες ερωτήσεις. Εμένα με ρώτησε ποια ήταν η πεθερά της Αριάδνης! Άκου τι βρήκε να με ρωτήσει! Τι κουτσομπόλης άνθρωπος!

27 Ιουνίου

Ναι!!! Η Ιταλία κέρδισε τη Γερμανία 2 – 1!!!

30 Ιουνίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Σήμερα έπαιξα στους αγώνες του τένις και βγήκα 4^{ος}! Είμαι πολύ ευχαριστημένος με τον εαυτό μου γιατί οι κόποι ολόκληρης της χρονιάς ανταμείφθηκαν!

1 Ιουλίου

Η Ισπανία κέρδισε την Ιταλία 4 – 0. Κι έτσι η Ισπανία κέρδισε το EURO!!!

2 Ιουλίου

Αγαπητό μου ημερολόγιο, δε χρειάζεται να σου πω για την πρώτη μέρα στην κατασκήνωση, αλλά μάλλον θα σου πω! Πολλά παιδιά όταν έφευγαν οι γονείς τους έκλαιγαν! Εγώ όμως ... βράχος!!!

Δεν μπορώ να το πιστέψω ότι φέτος είχα καταπληκτική σκηνή. Δεν είχε αριθμό αλλά όνομα: ήταν η Κρήτη!

Η ομαδάρχισσά μας, η κυρία Μίνα είναι φοιτήτρια. Μαζί της εξασκηθήκαμε για τους αγώνες

που θα γίνονταν στο τέλος και θα τους παρουσιάζαμε στους γονείς μας.

Όλα ήταν τέλεια στην κατασκήνωση: η κυρία, το φαγητό, τα παιχνίδια, τα μπάνια, όλα. Όλα εκτός από ένα: 3 – 5 ώρα κοινής ησυχίας! Η ώρα που μισούμε όλα τα παιδιά!

21 Ιουλίου

Μετά από τόσες μέρες στην κατασκήνωση η επιστροφή στο σπίτι ήταν λίγο παράξενη. Στην κατασκήνωση ήμαστε 1.000 παιδιά μαζί... Στο σπίτι μόνο εγώ, η αδερφή μου και ο αδερφός μου. Ευτυχώς σε λίγες μέρες φεύγουμε για το χωριό του παππού!

24 Ιουλίου

Εδώ και λίγες μέρες ξεκινήσει οι Ολυμπιακοί αγώνες στην Αγγλία. Μαζί με τους γονείς μου

μπήκαμε στο διαδίκτυο και είδαμε τους Ολυμπιακούς αγώνες που έγιναν στην Ελλάδα το 2004.

Οι δικοί μας αγώνες ήταν πολύ πιο ωραίοι. Έδειχναν τον πολιτισμό και την ιστορία της Ελλάδας μας. Μου άρεσε πολύ η τελετή έναρξης και ιδιαίτερα το παιδάκι που βγήκε με το άσπρο καραβάκι και την ελληνική σημαία.

Οι ολυμπιακοί αγώνες των Άγγλων, θα έλεγα, ότι ήταν βαρετοί. Όμως κάθε λαός έχει τα ήθη και τα έθιμά του.

29 Ιουλίου

Από χθες είμαστε στο χωριό! Θα περάσουμε καταπληκτικά. Θα χαλαρώσουμε στο δεντρόσπιτο που μας έχει φτιάξει ο παππούς. Του είπαμε να βάλει και αιώρα, αλλά δεν μας άκουσε!

Φυσικά θα τρώμε υγιεινά από τον κήπο του, που δεν βάζει κανένα φάρμακο!

31 Ιουλίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Το απόγευμα πήγα στο στάβλο του παππού. Κι αν αναρωτιέσαι γιατί, θα σου πω αμέσως.

Γεννήθηκε επιτέλους το αλογάκι μου!!! Είναι ένα όμορφο κοριτσάκι. Είναι άσπρη με καφέ βούλες και μοιάζει στον μπαμπά της. Πήγα κοντά για να τα χαϊδέψω. Η

μικρή στην αρχή φοβόταν. Όταν όμως είδε ότι η μαμά της καθόταν μαζί μου, ήρθε κι εκείνη. Ήρθε σιγά σιγά και με μύρισε. Ήταν τέλεια!

10 Αυγούστου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα πήγαμε με τον παππού στα Λιχαδονήσια. Περάσαμε με το караβάκι. Στη διάρκεια του ταξιδιού μας είδαμε φώκιες στην πλώρη της βάρκας και ένα μικρό ναυάγιο.

Το ναυάγιο έγινε πριν από πολλά χρόνια, όταν ξεκίνησε το караβι από την Χαλκίδα με προορισμό τον Άγιο Κωνσταντίνο και μετά το Βόλο. Έχασε όμως τον προσανατολισμό του και χτύπησε στις βραχονησίδες. Όλοι οι επιβάτες πνίγηκαν. Το κουφάρι του караβιού παρέμεινε εκεί.

Φτάσαμε στα νησάκια σε μια φανταστική παραλία όλο φοίνικες. Κάναμε μπάνιο, φάγαμε και γυρίσαμε σπίτι.

Σ' αφήνω τώρα γιατί νυστάζω πολύ.

Καληνύχτα. Τα ξαναλέμε.

15 Αυγούστου

Σήμερα σηκωθήκαμε πρωί – πρωί για να πάμε εκκλησία. Είναι η Κοίμηση της Παναγίας μας. Μεγάλη γιορτή για εμάς τους Χριστιανούς, όπως λέει και ο παππούς μου. Η εκκλησία ήταν γεμάτη κόσμο. Στο τέλος κοινωνήσαμε και πήραμε αντίδωρο και άρτο.

20 Αυγούστου

Από προχθές κάνουμε διακοπές στην Αντίπαρο. Εδώ μου αρέσουν τρία πράγματα: το φαΐ και συγκεκριμένα το χταποδάκι, οι ρακέτες με τον θείο μου με απίστευτα ρεκόρ (έως και 92 συνεχόμενες βολές!!!) και...

...Ένα σπήλαιο που πήγαμε. Κατεβήκαμε σε βάθος εκατό μέτρων με 411 σκαλοπάτια. Πρέπει να σου πω ότι εντυπωσιάστηκα πολύ με όλους αυτούς τους σταλακτίτες και τους σταλαγμίτες. Έμαθα ότι ο μεγαλύτερος σταλαγμίτης της Ευρώπης βρίσκεται εκεί και είναι 45.000.000 χρόνων!!! Για να γίνει ένα εκατοστό ψηλός χρειάζονται 100 χρόνια!

25 Αυγούστου

Χθες πήγαμε για ψάρεμα. Έβγαλα ένα ψάρι. Το έβαλα δίπλα μου στο βραχάκι κι εκείνο

πήδηξε ξανά μέσα στο νερό! Τι να του πεις!

Το απόγευμα ο ξάδερφός μου την πάτησε! Ακούστε τι έγινε. Θα πηγαίναμε στο σπίτι τους για να τους πάρουμε. Εκείνος κάποια στιγμή βγήκε στο μπαλκόνι να μας περιμένει. Η γιαγιά δεν κατάλαβε ότι είχε βγει έξω κι έκλεισε την πόρτα! Ο κακομοίρης φώναζε αλλά εκείνη δεν τον άκουγε κι έτσι έμεινε στο μπαλκόνι μέχρι που πήγαμε εμείς και κατάλαβαν ότι έλειπε!

28 Αυγούστου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα είναι η τελευταία μου μέρα εδώ γι' αυτό έπαιξα πάρα πολύ όλο το πρωί. Τώρα είναι μεσημέρι και όπου να 'ναι φεύγουμε. Μου άρεσαν τόσο πολύ αυτές οι διακοπές, αγαπημένο μου ημερολόγιο!

2 Σεπτεμβρίου

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα πήγαμε στη Σαλαμίνα σε ένα παιδότοπο. Είχε τραμπολίνο,

πέντε φουσκωτά, ηλεκτρονικά και κούνιες. Εμένα μου άρεσε περισσότερο το δεύτερο φουσκωτό γιατί ήταν ένας πύργος που μπορούσες να σκαρφαλώνεις. Όταν έφτανες στην κορυφή έβλεπες τη Σαλαμίνα! Ήταν τέλειο!

8 Σεπτεμβρίου

Σήμερα θα κάνω το πάρτι των γενεθλίων μου! Θα καλέσω μερικά παιδιά από την τάξη μου και κάποιους άλλους φίλους μου. Θα είναι το καλύτερο πάρτι όλων των εποχών! Θα μας διασκεδάσει ο ΕΚΟ ένας μάγος και θα φάμε πολλές λιχουδιές.

Σ' αφήνω τώρα γιατί πρέπει να ετοιμάσω το σπίτι μαζί με τη μαμά.....

Ήταν τέλεια! Ημερολογιάκι μου, περάσαμε φανταστικά! Διασκεδάσαμε, φάγαμε χορέψαμε και παίξαμε τρελά παιχνίδια! Είχε έρθει πολύς κόσμος. Ευτυχώς χωρέσανε όλοι. Ήταν το καλύτερο πάρτι που έκανα ποτέ!

10 Σεπτεμβρίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

αύριο αρχίζει το σχολείο και πάλι. Πότε πέρασαν δυο μήνες; Ούτε που το κατάλαβα! Από τη μια μεριά στεναχωριέμαι γιατί θα αρχίσουν τα μαθήματα και δεν θα έχω καθόλου χρόνο για παιχνίδι, αλλά από την άλλη χαίρομαι γιατί θα δω και πάλι τους φίλους μου. Άντε και την κυρία!

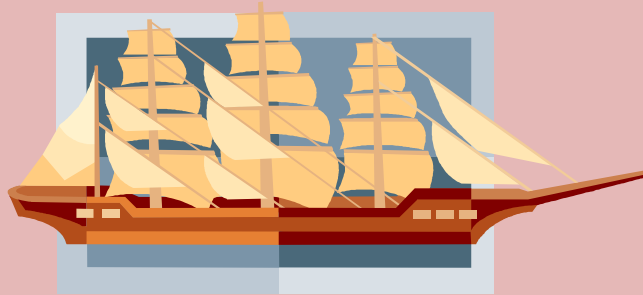
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!!!

Τμήμα Ε1

ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

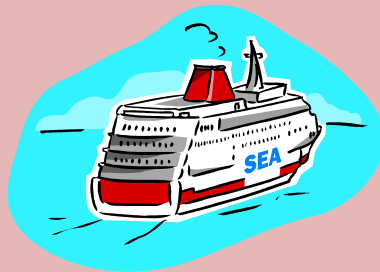
Εγώ και η οικογένεια μου πήγαμε με ένα ιστιοφόρο στη Χαβάη. Βλέπαμε μια πανέμορφη θέα η οποία άρεσε σε όλους. Ξαφνικά κουράστηκα και πήγα στη καμπίνα μου.

Ήταν μωβ οι τοίχοι, υπήρχε ένα κομοδίνο ροζ, ένα κρεβάτι και ένα λαμπερό φωτιστικό. Κάποια στιγμή όταν κοιμόμουν άκουσα ένα περίεργο ήχο αλλά δεν έδωσα σημασία, μετά από λίγες ώρες άκουσα να λένε βοήθεια..... Βοήθεια! Τότε σηκώθηκα να πάω να δω αν ήταν όλοι καλά. Δεν ήταν κανείς έψαξα παντού πάνω, κάτω, δεξιά, αριστερά. Ήμουν αγχωμένη γιατί δεν είχα κανέναν. Εκεί που σταμάτησα να ψάχνω για την οικογένεια μου ξαφνικά το ιστιοφόρο κουνιόταν πέρα δώθε. Δεν ήξερα τι να κάνω γι' αυτό προσπαθούσα να μείνω ακίνητη. Ευτυχώς μετά από λίγη ώρα

σταμάτησε το κούνημα. Κάποια στιγμή ακούω ένα Α....., ΩΧ..... από την αποθήκη. Πήγα να δω ποιος φώναζε, ήταν η αδελφή μου πανικοβλημένη γιατί και αυτή έψαχνε τους γονείς μας. Μου εξήγησε ότι ο μπαμπάς πήγε να πιάσει το τιμόνι αλλά παραπάτησε και έπεσε στα κύματα.

- Και η μαμά; Είπα εγώ.
- Η μαμά πήγε να πιάσει το τιμόνι αλλά έπεσε και αυτή στη θάλασσα. Εγώ δεν πήγα να πάρω τη θέση στο τιμόνι γιατί θα πάθαινα αυτό που συνέβη στην μαμά. Γι' αυτό με βρήκες στην αποθήκη. Για να βρούμε τους γονείς μας πρέπει να πάμε σε αυτό εκεί το νησάκι που βλέπω, εκεί μάλλον θα έχουν πάει. Πάμε να οδηγήσουμε το σκάφος προς τα εκεί.

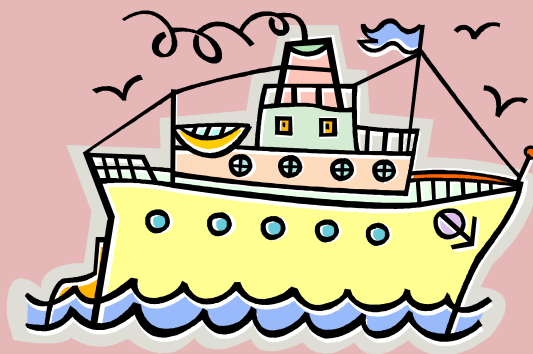

Εγώ πιάνω το τιμόνι και λέω στην αδελφή μου να πάει στο κατάρτι να δει πόσο κοντά ήμαστε. Φτάσαμε κοντά στο νησί. ΩΧ...ΩΧ..ΩΧ... Τι έγινε αδελφούλα μου ήμαστε πολύ κοντά; Όχι. Ξαφνικά η αδελφή μου, μου είπε: βλέπω ένα τεράστιο βράχο και πάμε καταπάνω του. Στρίψε το τιμόνι..... Προσπαθώ.... της απάντησα. Τότε αυτή μου είπε να τα παρατήσουμε και να πέσουμε στην θάλασσα για να σωθούμε.

Αμέσως της είπα καλύτερα να προσπαθήσουμε παρά να χάσουμε το σκάφος γιατί δεν θα μπορούμε να γυρίσουμε πίσω. Ακούστηκε ένα κραχ ..κραχ... ο βράχος μας ακούμπησε. Φώναξα πάρε τη φουσκωτή βάρκα πριν βουλιάξουμε και γρήγορα γρήγορα πήγα και έστειλα από τον ασύρματο μήνυμα για βοήθεια. Μετά από λίγη ώρα η βάρκα ξεφούσκωσε γιατί γύρω γύρω ήταν όλο βράχια και κτύπησε σε ένα από αυτά. Ευτυχώς που ξέραμε κολύμπι γιατί όλο την άλλη ώρα κολυμπούσαμε. Τελικά φτάσαμε στο νησί και ψάχναμε μήπως βρούμε τη μαμά και τον μπαμπά αλλά τίποτα.

Προσπαθήσαμε να βρούμε τρόφιμα και ξύλα για την φωτιά. Βρήκαμε τα πράγματα που χρειαζόμασταν και κοιμηθήκαμε εκεί. Την άλλη μέρα βρήκαμε στο άλλο άκρο του νησιού τους γονείς μας, η χαρά μας ήταν πολύ μεγάλη. Μετά από δύο ημέρες, μας εντόπισε ένα αεροπλάνο και επιστρέψαμε σπίτι μας. Το θυμάμαι σαν τώρα. Αυτό που πέρασα ήταν συγκλονιστικό και κάτι το διαφορετικό.

Σοφία Καμαλάκη

Ομιλητές του Στ1

Γεια και χαρά φίλοι μας! Είμαστε οι μεγάλοι μαθητές του σχολείου, οι μαθητές του Στ1. Εμείς θα σας διηγηθούμε τις δικές μας ιστορίες από το καλοκαίρι! Αξέχαστα καλοκαιρινά ταξίδια, θαλασσοπεριπέτειες με σκάφη, εξωτικά νησιά, ξένες χώρες Θα το θυμόμαστε πάντα αυτό το καλοκαιράκι, ελπίζουμε κι εσείς!...

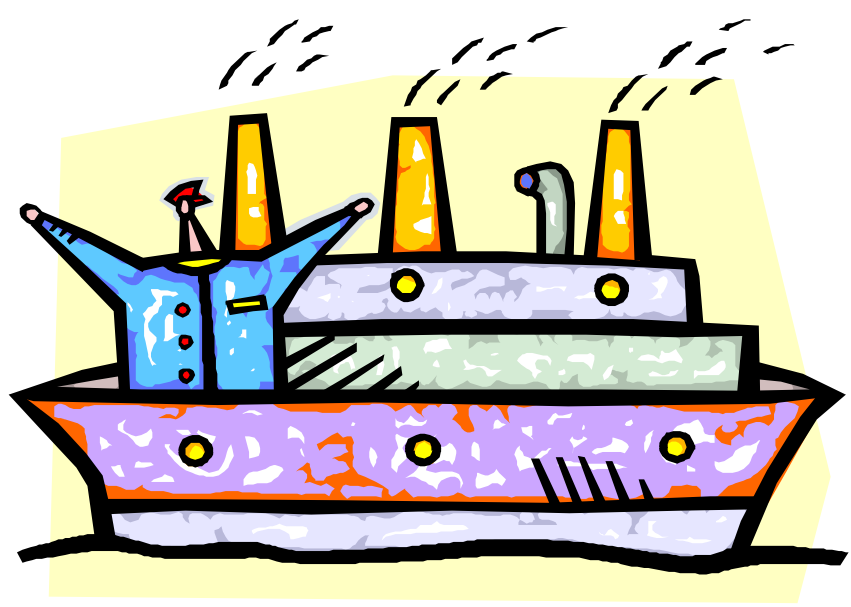

Συγγραφέας: ΒΑΛΙΑ ΛΑΘΟΥΡΑΚΗ

Ένα καλοκαιρινό ταξίδι που θα θυμάμαι για πάντα

Μία ζεστή καλοκαιρινή μέρα η οικογένειά μου κι εγώ είχαμε προγραμματίσει, να πάμε μία μεγάλη κρουαζιέρα στα εξωτικά νησιά. Από το βράδυ είχαμε ετοιμάσει τα πράγματά μας για να μην αργήσουμε και χάσουμε το δρομολόγιο του κρουαζιερόπλοιου. Μόλις φτάσαμε στο λιμάνι είδαμε αυτό το πανέμορφο και τεράστιο πλοίο να μας περιμένει. Γρήγορα τρέξαμε να μπούμε μέσα, δώσαμε τα εισιτήριά μας και ανεβήκαμε με γοργά βήματα τις σκάλες. Μόλις μπήκαμε στο πλοίο πήγαμε στη καμπίνα μας για να αφήσουμε τα πράγματά μας. Η καμπίνα ήταν τεράστια, είχε δύο χώρους. Στον ένα είχε δύο κουκέτες και ένα μπάνιο και στο δεύτερο ένα μικρό σαλόνι και ένα μεγάλο παράθυρο που βλέπαμε τη θάλασσα. Μετά από λίγο βάλαμε τα μαγιό μας και πήγαμε στη πισίνα. Η πισίνα ήταν τεράστια, κάναμε το μπάνιο μας και μετά πήγαμε για φαγητό. Είχαμε ανοιχτεί πολύ βαθιά και ξαφνικά ακούμε το συναγερμό της πυρκαγιάς. Τρομοκρατημένοι όλοι πήγαμε να πάρουμε τα πράγματά μας και μπήκαμε στις βάρκες. Μετά από πολύ δρόμο φτάσαμε σε ένα νησί. Το νησί αυτό ήταν καταπράσινο, με πάρα πολλά δέντρα και λουλούδια. Το νησί ήταν πάρα πολύ ωραίο αλλά όλοι ήμασταν όλοι πολύ στενοχωρημένοι επειδή είχαμε χάσει τη κρουαζιέρα μας αλλά και γιατί καταστράφηκε το πλοίο. Εκείνη την ώρα ο μπαμπάς μου και άλλος κόσμος προσπαθούσαν να τηλεφωνήσουν για βοήθεια, αλλά δεν είχε καθόλου σήμα. Τότε είπαμε να πάμε να εξερευνήσουμε το νησί. Προχωράγαμε και προχωράγαμε μα δε βλέπαμε κανέναν. Ξαφνικά

όμως ακούσαμε πίσω από τους θάμνους κι άλλους ναυαγούς που φώναζαν [βοήθεια]. Πήγαμε κοντά τους και μας είπαν ότι ήταν σε αυτό το νησί μία ολόκληρη εβδομάδα. Τότε αποφασίσαμε ότι θα συνεργαστούμε, για να φτιάξουμε ένα πλοίο για να μπορέσουμε να φύγουμε. Όλοι μαζί με τα ξύλα από τις βάρκες μία μεγάλη βάρκα για να χωρέσουμε όλοι. Οι ναύτες από το καράβι είχαν μαζί τους χάρτες και πυξίδες, κι έτσι μετά από πολλές ώρες φτάσαμε στα μισά τις διαδρομής. Εκεί μπορέσαμε να τηλεφωνήσουμε για βοήθεια και μετά από λίγο ήρθαν και μας βοήθησαν να πάμε πίσω στο λιμάνι. Φοβήθηκα λίγο, αλλά ήταν πραγματικά ένα ταξίδι που θα θυμάμαι για πάντα.

Συγγραφέας: Ορνέλλα Σάρκα

Το καλύτερο καλοκαίρι που δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ!

Πέρσι οι γονείς μου αποφάσισαν να πάμε στην Ιταλία. Για να πω την αλήθεια στην αρχή δεν ενθουσιάστηκα καθόλου, αλλά στην πορεία άλλαξα γνώμη κι ιδέα τους μου φάνηκε θαυμάσια! Έτσι λοιπόν άρχισαν οι ετοιμασίες για το ταξίδι! Έτσι λοιπόν άρχισε και το όμορφο καλοκαίρι

μου. Ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτό το μοναδικό ηλιοβασίλεμα στην Ιταλία... ήταν πραγματικά κάτι αξέχαστο... τα χρώματα, η θάλασσα, όλα ήταν τέλεια! Αλλά αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν τα εστιατόρια. Οι Ιταλοί είχαν διαφορετικό τρόπο ζωής από τους Έλληνες. Η μόρφωση τους, ο τρόπος διασκέδασης τους, ακόμη και το φαγητό τους. Οι άνθρωποι εκεί ήταν πολύ φιλόξενοι με όλους.

Εμείς μέναμε σε έναν γνωστό του πατέρα μου. Το πρωινό μας ήταν απλό χωρίς πολυτέλειες κι βαριά φαγητά όπως εδώ πέρα... Το μεσημεριανό ήταν ένα και μοναδικό ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ όπως πάντα, πολλές φορές το βραδινό δεν υπήρχε καν. Τα πρωινά οι πολίτες της πόλης πήγαιναν στις καθημερινές δουλειές τους. Ενώ τα παιδιά πήγαιναν σχολείο έως τις τέσσερις το μεσημέρι. Τα απογεύματα εγώ και οι γονείς μου βγαίναμε βόλτες μέχρι αργά το βραδάκι.

Η αλήθεια είναι πως ένιωθα λιγάκι άβολα επειδή είχα αλλάξει περιβάλλον και ήμουν συνηθισμένη με το κλίμα της Αθήνας. Αυτό που μου τράβηξε την προσοχή ήταν τα σουβλάκια τους κι τα ψάρια τους, όλα σχεδόν όλα τα άλλα ήταν ίδια μεταξύ τους. Αλλά φρόντιζαν πολύ και για την μόρφωση των παιδιών τους, υπήρχαν επιλεγμένα θέατρα με όμορφες παραστάσεις και πολλά εκπαιδευτικά προγράμματα. Και τέλος αυτό που μου άρεσε πολύ ήταν ότι είχαν και μεγάλη άνθιση στις τέχνες

όπως: ζωγραφική, γλυπτική και άλλα πολλά... Αυτή ήταν η Ιταλία και οι συνήθειες της και ο τρόπος ζωής της, πραγματικά είναι υπέροχη !!! Αυτό λοιπόν είναι το καλύτερο καλοκαίρι μου που δεν πρόκειται να ξεχάσω στη ζωή μου! Και πάντα θα ευχαριστώ τους γονείς μου που με πήγαν μέχρι εκεί και γνώρισα μία νέα πόλη με όμορφα πράγματα....

Συγγραφέας: Ειρήνη Φώτη

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ

Αρχές Αυγούστου, εγώ και οι συμμαθήτριες μου πήγαμε κρουαζιέρα. Εκεί που σχεδόν είχαμε φτάσει ακούμε ξαφνικά ένα μπαμ. Το κρουαζιερόπλοιο είχε χτυπήσει σε ένα τεράστιο παγόβουνο και άρχιζε να βουλιάζει. Εμείς πήραμε από ένα σωσίβιο και πηδήξαμε στο νερό. Μετά από μια ώρα κολύμβησης είδαμε ένα ξερονήσι και κολυπήσαμε ως εκεί, αλλά όταν φτάσαμε ανακαλύψαμε ότι αυτό το νησί δεν ήταν ξερονήσι, αλλά κατοικείται από ιθαγενείς. Στην αρχή νομίζαμε ότι ήταν απολίτιστοι και ότι θα μας έκαναν κακό και απομακρυνθήκαμε. Το άλλο πρωί η κοιλιά μας γουργούριζε και αφού δεν είχαμε άλλη επιλογή αποφασίσαμε να τους μιλήσουμε. Πήγαμε κοντά και χωρίς να το καταλάβουμε αυτοί μας είχαν

αντιληφθεί. Όταν το καταλάβαμε και εμείς και είδαμε ότι δεν μας έκαναν τίποτα προχωρήσαμε κι άλλο μέχρι που φτάσαμε πολύ κοντά τους, αλλά και πάλι δεν μας έκαναν τίποτα. Μετά από λίγο μας μίλησαν κιόλας και μάθαμε ότι ήταν και αυτοί από ατύχημα πλοίου! Ήταν εκεί πολύ καιρό και ήξεραν πώς να μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τη φύση.

Σ' αυτό το εξωτικό νησί είδα πράγματα που δεν είχα ξαναδεί. Τα λουλούδια είχαν τόσο ωραία χρώματα και σχήματα που έτριβα τα μάτια μου. Η παραλία ήταν εξωτική με φοίνικες. Το ηλιοβασίλεμα ήταν τόσο όμορφο. Σε αυτό το νησί υπήρχαν και πολλά άγρια ζώα αλλά και εξημερωμένα, τα οποία τα γνωρίσαμε και παίξαμε μαζί τους. Την άλλη μέρα εκεί που κάναμε μπάνιο είδαμε ωραία ροζ δελφίνια και μας πήγανε βόλτα. Με αυτές τις βόλτες ανακαλύψαμε ένα άλλο νησί που ήταν πολύ κοντά στο δικό μας. Αυτό το νησί ήταν πολύ περίεργο. Ήταν περιτριγυρισμένο με βράχους. Αλλά όταν πήγαμε κοντά ανακαλύψαμε ότι το κατοικούσαν αληθινοί ιθαγενείς και φύγαμε από εκείνο το μέρος.

Μετά από λίγες μέρες είδαμε να καταφτάνει ένα πλοίο. Όταν έφτασε στο νησί μας είπαν ότι ήρθαν να μας πάρουν. Μετά από λίγες ώρες είχα φτάσει σπίτι μου και έπινα ζεστή σοκολάτα μαζί με την οικογένεια μου ευτυχισμένη.

Συγγραφέας: Τιμόθεος Κανδύλης-Γεωργακόπουλος
Η καλύτερη μέρα του καλοκαιριού

Το καλοκαίρι που πέρασε πήγαινα κάθε μέρα στη θάλασσα. Εξερενούσα μαζί με τη μάσκα μου και τον αναπνευστήρα συνέχεια τη θάλασσα. Κάθε βράδυ μετά το απογευματινό μας μπάνιο η μαμά έφτιαχνε διάφορες λιχουδιές τις οποίες αφού τις γευόμασταν ακούγαμε μουσική, χορεύαμε και παρατηρούσαμε τα ζώα και τα έντομα της νύχτας. Κάθε πρωί μετά το πρωινό μας εγώ βοηθούσα τον μπαμπά στις δουλειές του σπιτιού. Συγκεκριμένα κλαδεύαμε τα δέντρα, κόβαμε το χορτάρι, σκάβαμε και φυτεύαμε φυτά, ποτίζαμε και κάναμε κομποστοποίηση. Στη συνέχεια το μεσημέρι μετά το φαγητό ασχολούμασταν με τα (tablet) μας. Το απόγευμα πηγαίναμε για το καθιερωμένο μας θαλάσσιο μπάνιο μας. Εκτός από το

κολύμπι, μου αρέσει να εξερευνώ το βυθό και να συλλέγω κοχύλια. Έτσι μια μέρα βουτούσα και έβγαζα γυαλιστερές, κυδώνια και άλλα οστρακοειδή με τα οποία η μαμά μας έκανε συνέχεια πολύ ωραίο μιδοπίλαφο. Έκανα μαζί με το μικρό μου καράβι τον (Le chat) που σημαίνει γάτος πάρα πολλές θαλασσοπεριπέτειες, ξέρετε όμως πιο ήταν το πιο περίεργο και το πιο ωραίο. Ήταν τα εγκάρσια κύματα από τις τράτες, το καράβι πήγαινε πάνω κάτω. Ο Le chat ήταν ένα πολύ ωραίο καταμαράν. Θα μπορούσα να σας αφηγούμαι όλες τις ώρες για περιπέτειες αλλά πρέπει να δώσω κάποτε ένα τέλος.

Οι μαθητές του Στ2

Αγαπητοί Βιβλιοποντικοαναγνώστες!

Γεια σας!

Είμαστε η ομάδα δράσης του Στ2.

Αναλάβαμε να γράψουμε μία ιστορία περιπέτειας, μυστηρίου και εξερεύνησης!

Βρεθήκαμε σε πολλά μακρινά μέρη και περάσαμε από όλες τις εποχές του χρόνου.

Διανύσαμε πολλά χιλιόμετρα και διασκεδάσαμε πολύ. Το ίδιο ευχόμαστε και για εσάς. Ελπίζουμε να σας αρέσει η ιστορία που φτιάξαμε όλοι μαζί.

Ήταν ένα ταξίδι που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ!!

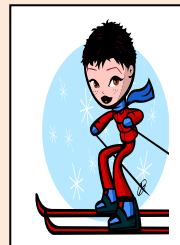

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΠΟΤΕ

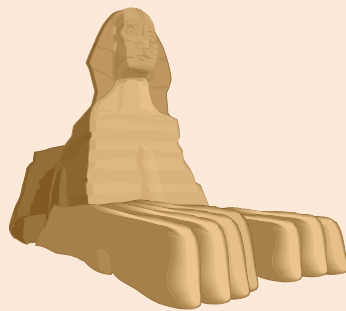

Είναι 28 Οκτωβρίου 2012, εγώ και η ομάδα των εξερευνητών είμαστε στις Άλπεις. Είμαστε κοντά στην καλύβα μας και παίζουμε χιονοπόλεμο. Μετά από λίγο ο Παναγιώτης έφαγε μια γερή στο πρόσωπο και άρχισε να ουρλιάζει: «Α α α α α α α α !!!!!!!!!!! @@@@@@€€€€€€\$\$\$\$\$\$ το πρόσωπό μου!!!». Λόγω αυτής της κοριτσίστικης τσιρίδας, προκάλεσε μια χιονοστιβάδα και η χιονοστιβάδα κατέστρεψε την καλύβα μας. Όλοι ρίξαμε φατούρο (πολλές μικρές σφαλιάρες στο σβέρκο) στον Παναγιώτη. Αρχίσαμε να τρέχουμε, μπας και μας ξαναβρεί καμιά χιονοστιβάδα.

κορυφή του βουνού μήπως βρούμε κανένα μας πάρει να φύγουμε. Έπειτα βρέθηκε ένα

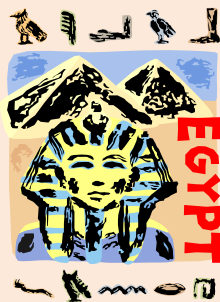
Τρέχαμε προς την ελικόπτερο να ελικόπτερο και

μας πήρε για Αίγυπτο.

Όταν ο πιλότος μας άφησε στην Σφίγγα μας είπε να προσέχουμε, αλλά δυστυχώς οι δυο φίλες μας η Τζέσι και η Χριστίνα αρρώστησαν, όταν βγήκαμε από την Σφίγγα. Από την πόλη κοντά στην Σφίγγα, αγοράσαμε ένα κάρτο με σκέπη για να μην

επιδεινωθεί το πρόβλημα. Καθώς ταξιδεύαμε στην έρημο ο Κωστής σκόνταψε πάνω σ' ένα βράχο που έμοιαζε με πυραμίδα. Ο Παναγιώτης κατάλαβε ότι ήταν η κορυφή μιας πυραμίδας. Πιάσαμε τα φτυάρια και αρχίσαμε να σκάβουμε. Μετά από ώρες σκληρής δουλειάς ξέθαψαν μια ολόκληρη πυραμίδα!!! Μπήκαμε μέσα στο ναό και μετά από πολλές παγίδες, φτάσαμε σε ένα θησαυρό που μόλις τον είδε ο Κωστής τσίριξε σαν τον Σκρουτζ: «Ο θησαυρός του ΚΟΛΙΜΠΑΜΠΑ !!!!!!!!!!!!!!!». Όλοι γεμίσαμε τις τσέπες μας, τα κάπελα μας, τα μπλουζάκια μας, μαζί και τα βρακιά μας. Εγώ όμως είδα μια παγίδα που την πάτησε η Χριστίνα. Κάτω από αυτό υπήρχε κρυμμένος δυναμίτης. Καθώς τρέχαμε, μόλις βγήκαμε έξω, ανατινάχτηκε ο ναός και άρχισε να βρέχει χρυσαφικά. Ο Παναγιώτης έτρεξε στο μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου και φώναζε « ΟυΟυΟυΟυ ΜΑΜΑ !!!!!!!». Έπειτα αγοράσαμε το δικό μας τζετ και φύγαμε για τον Αμαζόνιο.

Ύστερα από το ταξίδι στην Αίγυπτο αποφασίσαμε να ταξιδέψουμε στον Αμαζόνιο φτιάξαμε μια καλύβα όπου κατοικούσαμε εκεί. Την επόμενη μέρα πήγαμε για εξερεύνηση και ανακαλύψαμε τον ναό τον Ίνκας. Καθώς μπαίναμε μέσα, εκεί που περπατούσαμε, ο Παναγιώτης πάτησε κάτι και άρχισαν να πετάγονται παγίδες. Μαζί με τις παγίδες και

οι φωνές μας από φόβο: «Αααα παγίδες, προσέξτε τα κεφάλια σας» λέει ο Κωστής.

«Τρεχάτε ποδαράκια μας» λέει η Χριστίνα αυτός ο ναός είναι κάτι σαν λαβύρινθος. Χάρη στον χάρτη που είχε η Χριστίνα στην τσάντα της, φύγαμε από τον Ναό και ενώ ήμασταν στο δρόμο λέει ο Παναγιώτης δεν πάμε διακοπές;

Μετά από τα ταξίδια στις Άλλεις, Αίγυπτο και Αμαζόνιο είναι σειρά για διακοπές. Οι τέσσερις εξερευνητές σκεφτόντουσαν πού να πάνε διακοπές.

Παναγιώτης: <<πω, πω ρε παιδιά βαρέθηκα συνέχεια πέρα δώθε, πάμε κάπου να διασκεδάσουμε>>.

Χριστίνα: <<εσύ όλο βαριέσαι για αυτό>>.

Κωστής: <<καλά λέει πάμε κάπου για διακοπές>>.

Τζέσι: <<εγώ λέω, πάμε Μπαχάμες;>>

Παναγιώτης: <<ναι, ναι να δούμε και τις χορεύτριες (τρώει ξύλο από όλους).>>

Η Χριστίνα κοιτάζει τα δρομολόγια των αεροπλάνων και μας είπε ότι πρέπει να περιμένουμε 2 ώρες περίπου.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 2 ΩΡΕΣ.....

Τέτοια ζέστη στο αεροπλάνο δεν έχεις ξαναδεί. Τόση χαρά μόλις φύγαμε.

Τζέσι :<<Κάνουμε κάμπινγκ στη παραλία;>>

Όλοι συμφώνησαν μαζί της. Το επόμενο ακριβώς πρωί όλα τα παιδιά φόρεσαν τα μαγιό τους και <<παραλία>>.

Το απόγευμα πήγαμε στο Πάρτι και όλοι οι άνθρωποι είχαν κολιέ από λουλούδια και τα κορίτσια φούστες από φύλλα.

Ο Παναγιώτης, ο Κωστής, η Χριστίνα και η Τζέσι έφυγαν και πήγαν στην παραλία. Φωνάζει ο Κωστής «πεφταστέρι»! **Χριστίνα**: «κάντε όλη μια ευχή». Ο Παναγιώτης ρωτάει: «επόμενη στάση;», η Τζέσι του απαντάει «σπίτι». « Τέτοιο ταξίδι δεν ξεχνά κανείς», έλεγαν από μέσα τους.

ΤΕΛΟΣ

Αυτό το κείμενο το έχουν φτιάξει οι μαθητές της Στ2:

Κωστής Ιωσηφίδης -Άλπεις

Παναγιώτης Μπάτσης -Αίγυπτος

Χριστίνα Κοβάτσεβα και Τζέσι Βεσέλι

Η γωνιά της ξεκούρασης

Ένα παραμύθι για μικρούς Βιβλιοπόντικες

Τα Χρωματιστά Ζώα

Πριν πολλά πολλά χρόνια, κάθε είδος ζώου ζούσε στη δική του ξεχωριστή χώρα η οποία είχε το ίδιο χρώμα με αυτό. Κάθε είδος ζώου γνώριζε μόνο για τη δική του χώρα και δεν είχε ιδέα ότι υπήρχαν κι άλλες χρωματιστές χώρες. Μια μέρα, στη χώρα των **πορτοκαλί** ελεφάντων ένα μικρό πουλάκι φώναξε ότι είδε μία **μωβ** αγελάδα. Κανείς όμως δεν το πίστεψε, κι έτσι το πουλάκι τους ζήτησε να το ακολουθήσουν στα σύνορα. Όταν έφτασαν είδαν ότι το πουλάκι έλεγε την αλήθεια. Πέρα μακριά αντίκρισαν μια **μωβ** χώρα. Οι **μωβ** αγελάδες εξεπλάγησαν πολύ μόλις είδαν τους **πορτοκαλί** ελέφαντες. Τότε, αγελάδες και ελέφαντες αποφάσισαν να ψάξουν για τη χώρα των **μπλε** αρκούδων. Έτσι, ξεκίνησαν ένα μεγάλο ταξίδι μέσα από πολλές χώρες με πολλά χρωματιστά ζώα, όπου καθένα από αυτά προσέθετε το δικό του ιδιαίτερο χρώμα στην εκστρατεία. Όταν συγκεντρώθηκαν όλα τα ζώα, άρχισε να βρέχει δυνατά, και η βροχή αυτή ανακάτεψε τα χρώματα των ζώων, αφήνοντας καθένα από αυτά με το χρώμα που έχει τώρα.

Ελληνική Μυθολογία

Θυμάστε ποιοι είναι οι παρακάτω ήρωες της Ελληνικής Μυθολογίας;

Π.....

Ά.....

Δ.....

Ε.....

Π.....

Η γωνιά της ποίησης

Γνωρίζεις ποιος ήταν ο Οδυσσέας Ελύτης;

Ο Οδυσσέας Ελύτης (2 Νοεμβρίου 1911-18 Μαρτίου 1996), φιλολογικό ψευδώνυμο του Οδυσσέα Αλεπουδέλη του Παναγιώτη, ήταν ένας από τους σημαντικότερους έλληνες ποιητές, μέλος της λογοτεχνικής γενιάς του '30. Διακρίθηκε το 1960 με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης και το 1979 με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, γνωστός για τα ποιητικά του έργα *Άξιον Εστί*, *Ήλιος ο πρώτος*, *Προσανατολισμοί* κ.α. Διαμόρφωσε ένα προσωπικό ποιητικό ιδίωμα και θεωρείται ένας από τους ανανεωτές της ελληνικής ποίησης. Πολλά ποιήματά του μελοποιήθηκαν, ενώ συλλογές του έχουν μεταφραστεί μέχρι σήμερα σε πολλές ξένες γλώσσες.

Ο Οδυσσέας Ελύτης γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1911, στο Ηράκλειο της Κρήτης. Ήταν το τελευταίο από τα έξι παιδιά του Παναγιώτη Αλεπουδέλλη και της Μαρίας Βρανά. Ο πατέρας του καταγόταν από τον συνοικισμό Καλαμάρης της Παναγιούδας Λέσβου και είχε εγκατασταθεί στην πόλη του Ηρακλείου από το 1895, όταν σε συνεργασία με τον αδελφό του ίδρυσε ένα εργοστάσιο σαπωνοποιίας.

Το 1914 η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Τα πρώτα καλοκαίρια της ζωής του πέρασαν στην Κρήτη, τη Λέσβο και τις Σπέτσες. Τον Νοέμβριο του 1920, μετά την πτώση του Βενιζέλου, η οικογένειά του αντιμετώπισε διώξεις, με αποκορύφωμα τη σύλληψη του πατέρα του, εξαιτίας της προσήλωσής της στις βενιζελικές ιδέες. Ο ίδιος ο Βενιζέλος είχε στενές σχέσεις με την οικογένεια και είχε φιλοξενηθεί συχνά στην οικία της στο κτήμα του Ακλειδιού. Το 1923 ταξίδεψε οικογενειακά στην Ευρώπη, επισκεπτόμενος την Ιταλία, την Ελβετία, τη Γερμανία και τη Γιουγκοσλαβία. Στη Λωζάνη ο ποιητής είχε την ευκαιρία να γνωρίσει από κοντά τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

Το φθινόπωρο του 1924 φοίτησε στο Γ' Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών και συνεργάστηκε στο περιοδικό *Η Διάπλασις των Παιδων*, χρησιμοποιώντας διάφορα ψευδώνυμα. Όπως ο ίδιος ομολογεί πρωτογνώρισε τη νεοελληνική λογοτεχνία, αυτός ο θρεμμένος με παγκόσμια έργα του πνεύματος, που ξόδευε όλα του τα

χρήματα αγοράζοντας βιβλία και περιοδικά. Εκτός από την ενασχόλησή του με τη λογοτεχνία, ασχολήθηκε ενεργά με ορειβατικές εκδρομές στα βουνά της Αττικής και αντιδρώντας στη διάθεσή του για διάβασμα στράφηκε στον αθλητισμό. Ακόμη και τα βιβλία που αγόραζε έπρεπε να έχουν σχέση με την ελληνική φύση: Καμπούρογλου, Κ. Πασαγιάννης, Στ. Γρανίτσας, κι ένας τρίτομος «Οδηγός της Ελλάδος». Την Άνοιξη του 1927 μία υπερκόπωση και μία αδενοπάθεια τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τις φίλαθλες τάσεις του και περίπου την ίδια περίοδο στράφηκε οριστικά προς τη λογοτεχνία, γεγονός που συνέπεσε με την εμφάνιση αρκετών νέων λογοτεχνικών περιοδικών, όπως η *Νέα Εστία* και τα *Ελληνικά Γράμματα*.

Το καλοκαίρι του 1928 πήρε το απολυτήριο του γυμνασίου με βαθμό 7^{3/11}. Μετά από πιέσεις των γονέων του, αποφάσισε να σπουδάσει χημικός, ξεκινώντας ειδικά φροντιστήρια για τις εισαγωγικές εξετάσεις του επόμενου έτους. Την ίδια περίοδο ήρθε σε επαφή με το έργο του Καβάφη και του Κάλβου ανανεώνοντας τη γνωριμία του με τη θελκτική αρχαία λυρική ποίηση. Παράλληλα ανακάλυψε το έργο του Πωλ Ελυάρ και των Γάλλων υπερρεαλιστών, που επέδρασαν σημαντικά στις ιδέες του για τη λογοτεχνία, σύμφωνα με τον ίδιο: «...μ' ανάγκασαν να προσέξω κι αδίστακτα να παραδεχτώ τις δυνατότητες που παρουσίαζε, στην ουσία της ελεύθερης ενάσκησης της, η λυρική ποίηση».

Ένα το χελιδόνι
(Οδυσσέας Ελύτης)

Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή
για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολύ.
Θέλει νεκροί χιλιάδες, νάναι στους τροχούς,
θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους,
θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους.
Θε μου πρωτομάστορα, μ έκλεισες μέσα στα βουνά.
Θε μου πρωτομάστορα, μ έκλεισες μες τη θάλασσα.
Πάρθηκε από μάγους, το σώμα του Μαγιού
το 'χουνε θάψει σ' ένα μνήμα του πέλαγου.
Σ' ένα βαθύ πηγάδι, το 'χουνε κλειστό,
μύρισε το σκοτάδι, κι όλη η άβυσσο
μύρισε το σκοτάδι, κι όλη η άβυσσο.
Θε μου πρωτομάστορα, μέσα στις πασχαλιές και Συ.
Θε μου πρωτομάστορα, μύρισες την Ανάσταση.

